

عنوان مقاله:

بازنمایی کنش گران اجتماعی داستان آببید با بهره‌گیری از الگوی جامعه‌شناختی - معنایی ون لیوون

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و گویش های غرب ایران، دوره 7، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حمیدرضا اکبری - مربی گروه زبان و ادبیات انگلیسی، واحد فیروزآباد، دانشگاه آزاد اسلامی، فیروزآباد، ایران

شجاع تفکری رضائی - زبان و ادبیات انگلیسی، ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خسرو غلامعلی زاده - استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر، داستان آببید اثر محمد بهمن‌بیگی در چارچوب تحلیل گفتمان انتقادی و با بهره‌گیری از الگوی ون لیوون (2008) بررسی می‌شود تا مشخص شود که نویسنده چگونه از بازنمایی کنش‌گران اجتماعی برای بیان دیدگاه‌ها و ایدئولوژی خود استفاده کرده است. نویسنده هویت کنش‌گران مربوط به حکومت پهلوی را کتمان کرده و هم‌زمان با فعال‌نمایی و نام‌بری مستقیم، بر فعالیت‌های آموزشی معلمان عشایری و سازمان آموزش عشایری تأکید کرده است. مردم آببید به‌شکلی کاملاً آگاهانه منفعل‌نمایی شده‌اند تا بی‌توجهی حکومت نسبت به آن‌ها و فقر فرهنگی مردم نمود بیشتری داشته باشد. نویسنده با انبوه‌نمایی و استفاده از عدد و آمار، کنش معلمان عشایری را مهم و تأثیرگذار جلوه داده و با استفاده از مؤلفه‌ زمان‌درهمی، هم‌زمان با طرح مسئله ایران نوین، پرده از چهره‌ مردمان بخشی از ایران که هنوز به‌شیوه پیش از تاریخی زندگی می‌کنند، برداشته است و به این وسیله سیاست‌های حکومت را به چالش کشیده است. بهمن‌بیگی با بهره‌گیری از مؤلفه نمادین‌شدگی، کنش‌گران مربوط به آموزش عشایری را در قالب افرادی تأثیرگذار در جامعه عشایری بازنمایی کرده است. به‌طور کلی، بازنمایی‌ها بازتابی از ایدئولوژی و دیدگاه‌های اجتماعی نویسنده است.

کلمات کلیدی:

تحلیل گفتمان انتقادی، الگوی ون لیوون، کنش‌گران اجتماعی، بهمن‌بیگی، آببید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161184>

